

ты доходы; освободилъ гы отъ данъци, и имъ дозволилъ да ся обогащавать чрѣзъ завѣщанія; далъ имъ право-то за прибѣжище, кое-то по-напрѣдъ имали само язычески-ты храмове; освободилъ духовенство-то отъ данъкъ и службъ на правителство-то; дозволилъ въ сѣдбѣхъ, по желаніе-то на двѣ-тѣ подъ тяжбѣхъ лица, да ся обращать до тяжмежя на свои-ты епископы, на кои-то рѣшеніе-то было припознато отъ закона. Освѣнъ това, той имъ отстѣпилъ и правдинъ-тѣхъ да могатъ да ходатайствувать за второ разглѣдваніе, при депутаціѣхъ отъ странъ-тѣхъ имъ, на оныя работы, кои-то спроти мнѣніе-то имъ не сѣхъ рѣшены праведно.

По желаніе-то му, и майка му — благочестива Елена обыколила Палестинѣхъ, та намѣрила крѣста и гроба на Господа, и тамъ надъ тѣхъ святыни, въздигнѣла великолѣпенъ храмъ, Въскрѣсеніе Христово. Тя направила Храмове въ Палестинѣхъ и по другы мѣста, кои-то бѣхъхъ освятены съ голѣмы-ты събытія отъ живота на Спасителя Іисуса, като на пр.: въ Витлеемъ, Назаретъ, Канъ-Галилейскѣхъ и надъ горъ-тѣхъ Таворъ.

Константинъ умрѣлъ въ Никомидіѣхъ на 65 години (337 г.), като ся крѣстилъ шесть дѣня прѣди умирање-то си отъ Никомидійскыя епископъ Евсевія. Черкова-та прибрала и него като майка му Еленѣхъ въ лика на Святіи-ты.

§. 38. Черкова-та ся смѣщава отъ Арія.

Едва що бѣше въстѣржествувала черкова-та надъ вѣнѣшны-ты си гонители — язычници-ты, тя ся прѣнѣжди да ся бори пѣкъ съ оныя, кои-то бѣхъхъ ся родили отъ самъ-тѣхъ и утробѣхъ, — вътрѣшни-ты.

Тагъвъ бѣше Аріѣхъ, священникъ-тѣхъ на Александрійскѣхъ-тѣхъ черковѣхъ. Той живѣяше около срѣдѣхъ-тѣхъ на IV-ыя вѣкъ, и много побѣрка черковнѣхъ-тѣхъ тишинѣхъ съ криво-то си ученіе за Сына Божія (315—336). Отъ жялъ, че не може да възлѣзе на прѣстола на Александрійскѣхъ-тѣхъ черковѣхъ, подиръ умирање-то на Св. Петра, захванѣлъ да гони новыя и епископъ, Св. Александра, кой-то испрѣди още му бѣше противникъ, зашто спорядъ мнѣніе-то му не былъ ужъ достойно възлѣзълъ на прѣстола. Завистливый тоя человекъ, като не можялъ да намѣри какъ другояче да учърни имя-то на священноначалника, голѣмы-ты добродѣтели на кого-то ся познавахъ и отъ клера, и отъ народа, най-послѣ ся рѣшилъ да го спѣне въ ученіе-то на вѣрж-тѣхъ. Александръ въ бесѣды-ты си камъ-то клеря наричяше Сына Божія единосѣщенъ Отцу; а Аріѣхъ ся подигнѣлъ